

فرار از نگاه چشم در چشم با پدر و مادر و خیره شدن به اشیای بی جان

یا دهان و گوش

۲. مقدمه کوتاه

نگاه کردن در چشمان پدر و مادر، زادگاه اولین و عمیق‌ترین پیوندهای عاطفی انسان است. کودکان از همان ماه‌های آغازین با نگاه چشم در چشم محبت را دریافت می‌کنند، احساس امنیت می‌یابند و از حالت‌های چهره بزرگ‌ترها یاد می‌گیرند که چگونه ارتباط برقرار کنند.

۳. داستان خیلی کوتاه و ملموس از زبان یک مادر یا پدر

هر وقت دخترم را روبروی صورت‌م می‌گرفتم تا با او حرف بزنم، نگاهش مثل ماهی از نگاهم فرار می‌کرد. اگر من سرم را به راست می‌بردم، او سرش را به چپ می‌چرخاند. خیلی که تلاش می‌کردم توجهم را جلب کند، یا به لبه گوش من خیره می‌شد، یا مدام به حرکت لب‌هایم زل می‌زد و هرگز مستقیم توی چشم‌های من نگاه نمی‌کرد؛ انگار نگاه کردن به چشم دیگران برایش سخت یا آزاردهنده بود.

۴. معیار طبیعی رشد در این سن (بچه‌های عادی در این ماه چطور هستند؟)

یک کودک یک ساله هنگام بازی، غذا خوردن و در آغوش گرفته شدن، مکرر و با شوق مستقیم به چشمان مادر و پدر نگاه می‌کند. او از نگاه چشمی برای

جلب توجه، ابراز خوشحالی و فهمیدن واکنش‌های اطرافیان استفاده می‌کند و نگاهش زنده، متصل و گرم است.

۵. نشانه غیرطبیعی و هشداردهنده (چه وضعیتی نیاز به توجه دارد؟)

اگر کودک تا یک سالگی تماس چشمی مستقیم برقرار نکند، هنگام صحبت رو در رو نگاهش را بدزد یا فقط به اشیای بی‌جان مثل پرده و دیوار زل بزند، و یا تنها به بخش‌های نامتعارف صورت مثل دهان، گوش یا چانه نگاه کند و هرگز نگاه چشم در چشم پایدار نداشته باشد، این وضعیت نیازمند بررسی تخصصی است.

۶. کارهایی که والدین در خانه می‌توانند انجام دهند

هنگام صحبت کردن یا بازی، صورت خود را دقیقاً هم‌سطح چشم‌های کودک قرار دهید و از فاصله‌ای نزدیک با لحن مهربان و خندان با او گفتگو کنید.

اسباب‌بازی یا خوراکی مورد علاقه‌اش را نزدیک چشمان خود بگیرید تا کودک برای دیدن شیء، ناخودآگاه به چشمان شما نیز نگاه کند و بلافاصله او را با لبخند و آفرین تشویق کنید.

از بازی‌های چشمی و صورت به صورت مانند دالی‌بازی، زدن عینک‌های رنگی خنده‌دار یا زدن برچسب‌های کوچک روی پیشانی خود برای جلب نگاه او استفاده کنید.

۷. چه زمانی باید حتماً پیش پزشک یا کاردرمانگر برویم؟

اگر اجتناب از نگاه چشمی ادامه‌دار است و کودک حتی در صمیمی‌ترین لحظات مثل شیر خوردن یا بغل شدن حاضر به ارتباط چشمی مستقیم با والدین نیست، باید حتماً برای بررسی رشد ارتباطی و اجتماعی به کاردرمانگر کودکان یا پزشک متخصص اطفال مراجعه کنید.

محتوایی که مطالعه فرمودید یک بخش از محتوای ۴۲ بخشی است
برای دانلود نسخه کامل محتوای لطفاً به وبسایت دانشیار
www.fd49.ir مراجعه فرمایید.

با توجه به اهمیت آموزش مهارت‌های زندگی برای کودکان و نوجوانان و نقش بدون تردید آن در
ساختن جامعه سعادتمند و بالندگی فرزندان این سرزمین، لطفاً این محتوا را با عزیزانتان و سایر
هموطنان به اشتراک بگذارید

